

τήσιον ὀρμήν, εὐρίσκομαι εἰς γενετήσιον ὀργασμόν, ἐπὶ ζῶων σύνηθ. : *Βαρβατεύεται ὁ καρᾶς - ὁ τράγος - τὸ κριάρι* 'Αρκαδ. Μαζαίικ. *Βαρβατεμένο ἄλογο - κριάρι* κττ. (τὸ ὀργῶν πρὸς συνουσίαν) σύνηθ. Συνών. *βαρβατιάζω 1*, *βαρβατίζω 1*. β) *Μεταφ.* ἀποκτιῶ τρόπους ἀπρεπεῖς, φέρομαι ἀκόσμως Κρήτ. : *Πολὺν ἐβαρβάτεψεν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τὴν τῶρα καὶ κᾶμποσο καιρό.* 2) *Γίνομαι* δυνατὸς 'Ηπ. (Ζαγόρ.) 3) *Ἀποβαίνω* ὀρμητικὸς, σφοδρὸς *Λεξ.* Πρω. : *Ὅσο βραδυάζει βαρβατεύει ἡ φουσκοθαλασσιά.*

βαρβατιά ἡ, πολλαχ. *βαρβαθιά* Κρήτ. *βαρβακία* Τσακων. *βαρβατιά* Κάμπ. ('Ελυμπ.) Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τῆς καταλ. - *ία*.

'Η ἐκ τοῦ ὀργασμοῦ δυσσομία τοῦ τράγου, κινάβρα, γρύσος. Συνών. *ἀγγυρία*, *βαρβατίλα 1*, *βαρβατουλέα*.

βαρβατιάζω Δαρδαν. κ.ά. — *Λεξ.* Περίδ. Βυζ. Δημητρ. *βαρβατιάζου* Θράκ. ('Αδριανούπ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος*.

1) *Ὀργῶν*, στρενιῶ Δαρδαν. κ.ά. — *Λεξ.* Περίδ. Βυζ. Δημητρ. : *Παροιμ. Σὰ βαρβατιάσῃ ὁ γάιδαρος, δὲν τὸν μπορεῖ καπίστρι* (δὲν ἐξαρχοῦν τὰ ἡπια μέσα πρὸς συγκράτησιν παραφόρου ἐλαττώματος) *Λεξ.* Δημητρ. Συνών. *βαρβατεύω 1*, *βαρβατίζω 1*. 2) *Αὐξάνω*, πληθύνομαι ἄγν. τόπ. : *Τὰ μαλλιά του βαρβάτισαν.* 3) *Πληροῦμαι* Θράκ. ('Αδριανούπ.) : *Κάθε ἕνας ἀπομέσα ἀπ' τοῦ σπῖτ' βάζ' ἀπὸν ἕνα κουκκὶ 'ς τὴν κισά τ' γιὰ νὰ βαρβατιάσ' (ἐξ ἐθίμων. κισά=βαλάντιον).*

βαρβατιάς ὁ, 'Ηπ. (Κούρεντ.)

'Εκ τοῦ ρ. *βαρβατεύω*.

Τράγος ἑνορχις μεγάλης ἡλικίας ἢ μεγάλου ἀναστήματος.

βαρβάτσιασμα τό, *Λεξ.* Περίδ. Βυζ. Βλαστ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ρ. *βαρβατιάζω*.

Ὀργασμὸς γενετήσιος τῶν ζώων. Συνών. *βαρβατίλα 2*.

βαρβατίζω Θήρ. Κρήτ. κ.ά. *βαρβατιῶζω* Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος*.

1) *Βαρβατιάζω 1*, ὁ ἰδ., Θήρ. Κρήτ. κ.ά. 2) *Θορυβῶ* Κύπρ.

βαρβατίλα κοιν. *βαρβατοίλα* Κεφαλλ. Πάρ. Πελοπν. (Βασαρ. Καρυά Κορινθ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τῆς καταλ. - *ίλα*.

1) 'Η τοῦ τράγου δυσσομία ὅταν ἔχη τὴν γενετήσιον ὀρμήν κοιν. : *Τὸ τραγὶ βρομάει - μυρίζει βαρβατίλα.* Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαρβατιά*. β) *Συνεκδ.* κακοσμία ἀνθρώπου ἀπλύτου πολλαχ. 2) *Γενετήσιος ὀργασμὸς* ζώου πολλαχ. Συνών. *βαρβάτσιασμα*.

βαρβατοκρατῶ Πελοπν. (Μεσσ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τοῦ ρ. *κρατῶ*.

Κατὰ γ' πρόσ., εὐνουχισμένος ὢν εἶναι ὀλίγον τι ἱκανὸς νὰ ὀχεύῃ, ἐπὶ ζώου : *Βαρβατοκρατεῖ ὁ τράγος.*

βαρβατόκριος ὁ, *βαρβατόκριγιος* Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τοῦ οὐσ. *κριός*.

Κριὸς ἐπιβήτωρ.

βαρβατομάννα ἡ, Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τοῦ οὐσ. *μάννα*.

'Η μήτηρ τοῦ ἐπιβήτορος κριοῦ ἢ τράγου, ὡς τοιαύτη δὲ διαλέγεται ἐκλεκτὴ πρὸς ἐπιλογὴν τοῦ εἶδους.

βαρβατομόνουχος ἐπίθ. Πελοπν. (Μεσσ.)

'Εκ τῶν ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ *μονοῦχος*.

'Ο εὐνουχισθεὶς εἰς προχωρημένην ἡλικίαν δύο τριῶν ἐτῶν ἀφοῦ ἔχει ἤδη χρησιμοποιηθῇ ὡς *σπορίτης*, ἦτοι ἐπιβήτωρ : *Βαρβατομόνουχο κριάρι - τραγί.*

βαρβᾶτος ἐπίθ. κοιν. καὶ Καππ. *βαρβᾶτους* βόρ. ἰδιώμ. *βαρβᾶτε* Τσακων.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *βαρβᾶτος*, ὁ ἐκ τοῦ Λατιν. *barbatus*.

Α) Κυριολ. 1) 'Ο μὴ εὐνουχισμένος, ἑνορχις, ἐπὶ ζώων ἐν γένει κοιν. : *Βαρβᾶτος τράγος. Βαρβᾶτο ἄλογο - κριάρι - τραγί* κττ. κοιν. || Φρ. *Σὰν τραγὶ βαρβᾶτο* (ἐπὶ τοῦ λάγνου ἀνθρώπου) 'Ηπ. *Σὰν ἄλουγον βαρβᾶτου κάθ'* (συνών. τῇ προσηγουμένῃ) Στερελλ. Συνών. *ἀρχιδᾶτος Α 1*.

2) 'Ο ἔχων μεγάλους ὄρχεις πολλαχ. Συνών. *ἀβγᾶτος 2*. 3) *Θηλυδρίας*, λάγνος Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. κ.ά.

Β) *Μεταφ.* 1) *Εὐρωστός* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) : *Οἱ γιατροὶ ποῦ κατάλαβαν πῶς τὸ παιδί ἤδανε ζουδανὸ μέσ' 'ς τὴν γοιλιά τῆς μάνας δου δὴν ἔσκισαν καὶ τὸ 'βγαλαν 'πομέσα ζουδανό, βαρβᾶτο* (ἐκ παραμυθ.) 2) *Μέγας* σύνηθ. καὶ Καππ. (Σινασσ.) : *Περιοισία βαρβάτη.* 3) 'Ο ἔχων ἀνάγκην στιβαρῶν χειρῶν πρὸς διεκπεραίωσιν, ἐπὶ ἐργασίας σύνηθ. : *Δουλειὰ βαρβάτη.* β) 'Ο λίαν προσοδοφόρος πολλαχ. : *Δουλειὰ βαρβάτη.* 4) *Ἀνδρεῖος*, γενναῖος πολλαχ. : *Παλληκᾶρι βαρβᾶτο.* Συνών. *ἀντρεῖτος 1*, *ἀριλῆς 2*. 5) *Ζωηρός*, δυνατὸς Κεφαλλ. : *Καβγᾶς βαρβᾶτος.*

6) *Ἰσχυρὸς* εἰς πλοῦτον ἢ κοινωνικὴν δύναμιν ἢ ὁ διακεκριμένος εἰς τι ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ἢ ἐπιστήμην κττ. κοιν. : *Βαρβᾶτος γιατρός - δικηγόρος - νοικοκύρις* κττ. *Βαρβᾶτος 'ς τὰ γράμματα - 'ς τὴν τέχνη* κττ. κοιν. *Βαρβᾶτους* ἀπὸν λιπιά Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. *ἀβγουλλᾶτος 2*, *ἀρχιδᾶτος Β 2*. 'Η λ. καὶ ὡς παρων. Κεφαλλ. καὶ ἐπών. Μακεδ.

Γ) Οὐδ. οὐσ. 1) *Ζῶν* μὴ εὐνουχισμένον ἱκανὸν πρὸς ὀχέαν σύνηθ. 2) 'Η προζύμη Ἴμβρ. Συνών. *ἀναδεμῆ 2 β*, *ἀνάπημα 2*, *ἀνάπιασμα 1 β*, *μαγιά*, *προζύμι*.

βαρβατότραγος ὁ, Κρήτ. Κύθηρ. *βαρβατότραος* Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τοῦ οὐσ. *τράγος*.

Τράγος ἐπιβήτωρ.

βαρβατουλέα ἡ, Ζάκ. 'Ηπ. *βαρβατουλέα* Κεφαλλ. *βαρβατουλέ* Δ.Κρήτ. *βιρβιτσιλέα* ΓΧατζιδ. ἐν 'Αθηνᾷ 24,29.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βαρβᾶτος* καὶ τῆς καταλ. - *ουλέα*.

Περὶ τοῦ τύπ. *βιρβιτσιλέα* ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν.

Βαρβατιά, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. : *Μυρίζει τοῦ βαρβατουλέας* Κεφαλλ.

βάρδα μόριον παρακελευσματικὸν σύνηθ. *βάρδα* πολλαχ. *βαρδάτε* Κέρκ. Κρήτ. Πελοπν. ('Αρκαδ. Μάν.) Στερελλ. ('Αράχ.) κ.ά.

'Εκ τοῦ Βενετ. *varda* προστ. τοῦ ρ. *vardar*. Τὸ *βαρδάτε* πληθ. τοῦ *βάρδα* ὡς προστακτικῆς.

1) *Πρόσεχε ! φυλάξου !* κττ. : *Βάρδα μπρός ! Βάρδα ἀπὸ φονικό ! Βάρδα ἀπὸ κακό ! Βάρδα ἀπὸ γυναῖκες !* σύνηθ. || Ἄσμ.

Ὁρῆα, λαγάδια καὶ βουνά, βαρδάτε μὴ σᾶς κάψῃ ἢ πονεμένη μου καρδιά ὅ,τι ν' ἀνεστενάξῃ !

Α.Κρήτ. 2) *Παραμέρισε : Βάρδα νὰ περάσω !*

βαρδαβέλλα ἡ, ὡς ναυτικὸς ὄρ. σύνηθ.

Πιθανῶς ἡ λ. Ἱταλ.

